

СПРАВА «АГЄЄВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF AGEYEV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 39666/16 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 18 січня 2024 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 4 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на недоліки у провадженні щодо перегляду законності тримання їх під вартою. Крім того, у заяві № 27733/21 заявник висунув інші скарги, які також порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. У заяві № 39666/16 заявник також висунув інші скарги за статтею 13 Конвенції. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зазначив, що держава, яка запроваджує другий рівень судової інстанції для розгляду питання законності тримання під вартою та клопотань про звільнення з-під варти, повинна в принципі забезпечити, щоб особи, позбавлені свободи, користувалися на етапі оскарження такими самими гарантіями, як і в першій інстанції, та констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції. Стосовно інших скарг у заяві № 27733/21 Європейський суд, посилаючись на свою усталену практику, дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення положень Конвенції. Розглянувши інші скарги у заяві № 39666/16, Європейський суд відхилив цю частину заяв на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції, оскільки вони не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на недоліки у провадженні щодо перегляду законності тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 39666/16 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з недоліками у провадженні щодо перегляду законності тримання під вартою;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до

остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.